

Folkhögskolans regionala betydelse

I den här promemorian granskas etableringsutfallet av folkhögskolans allmänna kurs och de yrkesrelaterade särskilda kurserna. Det är en regional uppföljning av promemorian Vägen vidare – vad händer med deltagarna efter folkhögskolan? som presenterades i somras.

Den grupp vars utfall följs granskas är deltagare som var mellan 18–47 år när de lämnade folkhögskolan åren 2018–2022, i treårsuppföljningen inskränks population till de som lämnade folkhögskolan 2018–2020.

Att granska resultaten i folkhögskolan

Det finns några saker som är viktiga att ha i åtanke när man granskar resultaten från folkhögskolan:

Först och främst måste man skilja på allmän och särskild kurs. Allmän kurs är i första hand en behörighetsgivande utbildning för att förbereda deltagarna för fortsatta studier. Från allmän kurs på grundskolenivå är det primärt studier på gymnasienivå som är målet. Från allmän kurs på gymnasienivå handlar det i huvudsak om vidare studier på särskild kurs på folkhögskola, på yrkeshögskola och på högskolan.

Allmän kurs har alltså inte som förstahandsmål att förbereda för arbetsmarknaden, vilket gör att det är en mindre andel som blir etablerade direkt från studierna på folkhögskola. Och det är precis det förväntade utfallet.

Från särskild kurs är det svårare att göra en enkel distinktion. Det finns särskilda kurser som är direkt utbildande för ett yrke, till exempel fritidsledare, socialpedagog eller kantor. Det finns andra särskilda kurser som är riktade mot arbetsmarknaden, men av det mer utbildningsförberedande slaget, till exempel polisförberedande utbildning och en del utbildningar inom kulturområdet; från dessa får du med dig kunskaper som du har nytta av i arbetslivet, men i många fall behöver du studera på till exempel en högskola för att komma till målyrket. Slutligen finns det ytterligare andra som inte alls har arbetsmarknaden som mål utan andra, som personlig utveckling.

Det går därför inte att se till särskild kurs som helhet. I den här promemorian är de särskilda kurser som är med sådana som folkhögskolorna har angett är yrkesinriktade. Exakt vad som styr varför en

folkhögskola anger det vet vi inte, men förhoppningsvis fångas de flesta utbildningar som har ett yrke som mål. Den som vill se till folkhögskolans betydelse för arbetsmarknaden behöver inskränka sig till dessa.

En utmanande grupp med deltagare

Ytterligare en dimension, som måste beaktas, när man jämför folkhögskolan med andra utbildningsanordnare är deltagargruppen, framför allt på allmän kurs, men även i stort är det en grupp med stora utmaningar. Det finns många med tidigare skolmisslyckanden, en stor andel har funktionsnedsättningar (2024 hade 49 procent på allmän kurs på gymnasienivå och 26 procent på grundskolenivå en funktionsnedsättning), andelen utrikes födda är stor (över 80 procent på allmän kurs på grundskolenivå och 19 procent på gymnasienivå).

För särskild kurs i stort är det 17 procent som har en funktionsnedsättning och 19 procent som är utrikes född. För dessa utbildningar är det drygt 15 procent som har en funktionsnedsättning och drygt 22 procent som är utrikes födda.

Svårt att veta när en kurs på folkhögskola är avslutad

Det finns egentligen inget perfekt mått för vem som slutför allmän kurs i folkhögskola, utan ett antal olika med större eller mindre brister:

Den mest inskränkta definitionen är att en deltagare når behörighet, till endera högskola eller yrkeshögskola; vilket knappt 40 procent av deltagarna som slutar på folkhögskolans allmänna kurs på gymnasienivå når. Nästa grupp är de som klarar omfattningskravet, att de har fullgjort den tid på folkhögskolan som deltagaren och folkhögskolan kommit överens om; utöver de 40 procent som når behörighet är det ungefär 10 procentenheter ytterligare som uppnår omfattningskravet.

Knappt 20 procent av dem som lämnar ett år gör det för att de avbryter sin studier under en termin; vanligast är att det sker tidigt under den första. Därutöver finns det en grupp som slutar, men som vare sig får en markering om uppnått omfattningskrav eller avbrott; dessa är drygt 30 procent av som slutar ett år. De här är deltagare som av olika skäl lämnar folkhögskolan innan de överenskomna studierna är klara. I vissa fall kommer de dock tillbaka och fullföljer studierna senare.

I den promemorian tittar vi på alla deltagare förutom de som gör avbrott. Skälet är att övriga har slutfört en hel del av det som de tänkte sig och har med sig kunskaper och förmågor från folkhögskolan.

Allmän kurs grundskolenivå

Om vi ser till hela riket är det, av dem som lämnar allmän kurs på grundskolenivå, ett år efteråt nästan hälften som fortsätter i övriga studier, medan drygt var tionde är etablerad på arbetsmarknaden samtidigt som ungefär var femte endera har en svag/osäker ställning på arbetsmarknaden eller varken befinner sig i studier eller arbete. Studierna handlar nästan alltid om studier på gymnasial nivå i endera folkhögskola eller komvux. Det skiljer sig emellertid en del mellan länen.

Efter 1 år, folkhögskoleavslut 2018–2022

	Etablerad på arbets- mark.	Högskole- studerande	Övriga studier	Svag/osäker ställning på arb.mark.	Varken i studier el. arbete
Sverige	11%	1%	46%	19%	21%
Stockholm	14%	1%	46%	19%	16%
Uppsala	16%	-	33%	20%	29%
Södermanland	7%	0%	51%	18%	21%
Östergötland	9%	1%	38%	22%	27%
Jönköping	15%	2%	43%	21%	16%
Kronoberg	10%	-	42%	14%	32%
Kalmar	13%	-	48%	20%	18%
Gotland	-	0%	53%	18%	15%
Blekinge	7%	-	48%	18%	23%
Skåne	8%	1%	48%	17%	23%
Halland	15%	0%	53%	15%	16%
Västra Götaland	11%	0%	49%	17%	20%
Värmland	6%	-	49%	19%	22%
Örebro	10%	1%	56%	11%	20%
Västmanland	12%	0%	54%	12%	20%
Dalarna	12%	0%	36%	26%	24%
Gävleborg	8%	0%	53%	17%	20%
Västernorrland	15%	0%	35%	24%	22%
Jämtland	15%	0%	44%	22%	16%
Västerbotten	18%	-	39%	24%	16%
Norrbottn	19%	-	33%	28%	17%

Högst andel i övriga studier är det i Örebro, Västmanland, Gotland och Gävleborg med 53 procent eller mer. Lägst andel är det i Uppsala, Norrbotten, Västerbotten och Dalarna med högst 36 procent. Bäst etablering på arbetsmarknaden är det i Norrbotten och Västerbotten med 18 procent eller mer. Lägst andel är det i Värmland, Blekinge, Södermanland, Skåne och Gävleborg med åtta procent eller lägre.

Störst andel som är varken i studier eller i arbete är det i Kronoberg och Uppsala med 29 procent eller mer, medan störst andel som har en svag/osäker ställning på arbetsmarknaden är i Dalarna, Västerbotten, Västernorrland och Norrbotten, med 24 procent eller mer.

Kombination av endera svag/osäker ställning på arbetsmarknaden och att varken vara i studier eller arbete är vanligast i Dalarna, Östergötland och Uppsala, med 48 procent eller mer.

Det är tydligt att det är stora skillnader mellan olika län i etableringen efter allmän kurs på grundskola. Det finns sannolikt flera förklaringar till det:

En del förklaras nog av individuella egenskaper: sådant som skillnaden i andel som går vidare till andra studier eller arbetsmarknad kan vara beroende av deltagarens övriga kompetens (till exempel om det är en utrikes född med en gedigen utbildning som läst för att få bättre kunskaper i svenska).

Annat kan nog förklaras av mer strukturella faktorer, som arbetsmarknaden i olika län: att en större andel får arbete i Norrbotten och Västerbotten än i Gävleborg och Värmland beror sannolikt på att de länens arbetsmarknader ser olika ut med både högre arbetskraftsdeltagande och sysselsättning i de förstnämnda länen.

Etablering efter tre år

Tre år efter att deltagaren har slutat folkhögskolan har andelen som etablerat sig på arbetsmarknaden ökat till 25 procent, i utbyte har andelen som är i övriga studier minskat till ungefär samma andel.

Andelen som befinner sig i högskolestudier har mer än fyrdubblats, men från den mycket låga nivån knappt 0,6 procent till drygt 2,5. Även gruppen med en svag/osäker ställning på arbetsmarknaden har ökat med åtta procentenheter.

Efter 3 år, folkhögskoleavslut 2018–2020

	Etablerad på arbets- mark.	Högskole- studerande	Övriga studier	Svag/osäker ställning på arb.mark.	Varken i studier el. arbete
Sverige	25%	3%	24%	27%	18%
Stockholm	24%	3%	26%	27%	17%
Uppsala	19%	0%	23%	28%	28%
Södermanland	25%	-	25%	25%	19%
Östergötland	25%	1%	20%	28%	21%
Jönköping	32%	4%	19%	27%	15%
Kronoberg	18%	3%	34%	18%	25%
Kalmar	29%	2%	13%	42%	12%
Gotland	20%	0%	30%	30%	15%
Blekinge	16%	-	23%	31%	20%
Skåne	20%	3%	25%	29%	19%
Halland	33%	-	13%	28%	17%
Västra Götaland	27%	2%	25%	23%	18%
Värmland	21%	3%	26%	30%	19%
Örebro	29%	3%	22%	30%	14%
Västmanland	17%	-	28%	28%	21%
Dalarna	25%	2%	23%	27%	18%
Gävleborg	24%	2%	30%	21%	20%
Västernorrland	33%	2%	18%	26%	21%
Jämtland	37%	0%	16%	33%	11%
Västerbotten	36%	3%	19%	30%	10%
Norrbottn	28%	3%	21%	33%	12%

Fortsatt är skillnaderna stora mellan de olika länen, men samtidigt är antalet deltagare som uppföljningen baseras på väldigt litet i flera. För Blekinge, Gotland, Halland och Jämtland är antalet till exempel under hundra. Det gör att även små skillnader i praktiken kan ge intryck av stora skillnader i statistiken.

Jämtland och Västerbotten är de län som har störst andel som är etablerade på arbetsmarknaden tre år efter att de lämnat folkhögskolans allmänna kurs på grundskolenivå, medan Västmanland, Blekinge och Kronoberg har lägst andelar.

Kronoberg och Västmanland tillhör, tillsammans med Gotland och Gävleborg, å andra sidan de fyra som har högst andel som är i övriga studier även tre år efteråt. Halland, Kalmar och Jämtland är de län som i utbyte har lägst andel i övriga studier.

Svagast utfall är det i Uppsala, Kalmar och Blekinge där mer än hälften har endera en svag/osäker ställning på arbetsmarknaden eller varken är i studier eller arbete.

Störst andel som varken är i studier eller i arbete är det i Uppsala och Kronoberg, samtidigt som Kalmar, Jämtland och Norrbotten har störst andel som har en svag/osäker ställning på arbetsmarknaden.

Även efter tre år är det givetvis både individuella egenskaper och länens strukturer som förklarar de skillnader som syns.

Allmän kurs gymnasienivå

Deltagare som lämnar allmän kurs på gymnasienivå blir ett år efter studierna, i jämförelse med den som lämnar grundskolenivå, i mycket högre grad etablerade på arbetsmarknaden (18 procent) eller går vidare till högskolestudier (20 procent). Övriga studier är å andra sidan mycket mindre vanligt. Eftersom dessa deltagare lämnar motsvarande gymnasieskolan är det helt vad som kan väntas.

Efter 1 år, folkhögskoleavslut 2018–2022

	Etablerad på arbets- mark.	Högskole- studerande	Övriga studier	Svag/osäker ställning på arb.mark.	Varken i studier el. arbete
Sverige	18%	20%	27%	20%	13%
Stockholm	19%	23%	28%	19%	9%
Uppsala	17%	22%	29%	16%	15%
Södermanland	15%	12%	30%	25%	15%
Östergötland	16%	16%	28%	22%	18%
Jönköping	23%	23%	23%	18%	10%
Kronoberg	16%	19%	29%	24%	11%
Kalmar	18%	17%	32%	21%	11%
Gotland	20%	13%	10%	21%	18%
Blekinge	16%	17%	31%	23%	11%
Skåne	16%	22%	28%	20%	12%
Halland	21%	22%	22%	22%	13%
Västra Götaland	20%	21%	27%	18%	13%
Värmland	14%	16%	24%	25%	20%
Örebro	17%	19%	25%	23%	14%
Västmanland	17%	19%	24%	22%	17%
Dalarna	20%	13%	29%	22%	14%
Gävleborg	12%	16%	31%	21%	19%
Västernorrland	12%	11%	33%	23%	19%
Jämtland	20%	15%	30%	22%	12%
Västerbotten	23%	16%	24%	23%	13%
Norrbottn	22%	13%	19%	24%	20%

Var tredje som lämnar på gymnasienivå har endera en svag/osäker ställning (20 procent) på arbetsmarknaden eller befinner sig varken i studier eller arbete (13 procent) ett år efter studierna. De som lämnar folkhögskolan efter studier på gymnasienivå hamnar i lägre andel i grupper som endera har en svag ställning på arbetsmarknaden eller befinner sig långt därifrån.

Även här är det stor skillnad mellan länen. I snitt är det 18 procent som är etablerade på arbetsmarknaden ett år efter folkhögskolestudierna. Det är i Västerbotten, Jönköping och Norrbotten som störst andel blir etablerade (22–23 procent), medan det i Gävleborg, Västernorrland och Värmland är lägst andel (14 procent eller lägre).

I genomsnitt fortsätter 20 procent till högskolan, men även här är det stora skillnader mellan länen. Lägst andel är det Södermanland, Gotland, Västernorrland och Norrbotten med högst 13 procent som fortsätter till högskolan, medan det i Stockholm, Jönköping och Uppsala är 22–23 procent som går vidare till högskolestudier.

Till övriga studier (i många fall YH, men kan också vara särskild kurs på folkhögskola eller komvux) är det i genomsnitt 27 procent som fortsätter. Högst andel är det i Blekinge, Gävleborg, Kalmar och Västernorrland med 31–33 procent, medan lägst andel är det i Gotland och Norrbotten med 19 procent eller lägre.

Var femte (20 procent) har svag/osäker ställning på arbetsmarknaden, lägst andelar är det i Uppsala, Jönköping och Västra Götaland med 18 procent eller lägre. Högst andelar är det i Kronoberg, Norrbotten, Södermanland och Värmland med 24–25 procent.

I snitt är det 13 procent som som varken är i studier eller arbete. Lägst andel är det i Stockholm och Jönköping med 10 procent eller lägre. Högst andel är i det Norrbotten och Värmland med 20 procent.

Att endera ha en svag/osäker ställning på arbetsmarknaden eller varken vara i studier eller arbete är vanligast i Norrbotten, Västerbotten och Värmland där 42–45 procent är det, jämfört med 33 procent i riket. Lägst andelar av den kombinationen är det i Jönköping och Stockholm med under 30 procent.

Etablering efter tre år allmän kurs gymnasieskola

Efter tre år är den stora ökningen att 29 procent (en ökning med 11 procentenheter) är etablerade på arbetsmarknaden, medan den stora minskningen är att andelen i övriga studier har minskat till 16 procent (en minskning med 11 procentenheter). De övriga kategoriernas förändring av andel är bara på någon procentenhet (det kan emellertid vara helt andra personer som befinner sig i en kategori efter ett respektive tre år).

Efter 3 år, folkhögskoleavslut 2018–2020

	Etablerad på arbets- mark.	Högskole- studerande	Övriga studier	Svag/osäker ställning på arb.mark.	Varken i studier el. arbete
Sverige	29%	19%	16%	20%	14%
Stockholm	28%	22%	18%	19%	11%
Uppsala	25%	21%	16%	20%	16%
Södermanland	29%	11%	15%	25%	17%
Östergötland	26%	15%	14%	25%	17%
Jönköping	37%	24%	14%	13%	9%
Kronoberg	30%	23%	19%	16%	11%
Kalmar	31%	19%	14%	23%	12%
Gotland	26%	15%	7%	22%	15%
Blekinge	30%	16%	18%	23%	12%
Skåne	27%	20%	16%	20%	14%
Halland	30%	19%	15%	22%	13%
Västra Götaland	32%	19%	15%	19%	14%
Värmland	24%	13%	13%	27%	20%
Örebro	26%	17%	17%	24%	14%
Västmanland	27%	16%	12%	22%	21%
Dalarna	30%	14%	14%	23%	16%
Gävleborg	22%	15%	19%	20%	22%
Västernorrland	29%	12%	17%	20%	20%
Jämtland	29%	15%	20%	22%	9%
Västerbotten	36%	14%	12%	21%	14%
Norrbottnen	30%	12%	15%	19%	21%

Högst andel som är etablerade på arbetsmarknaden efter tre år finns i Jönköping och Västerbotten med minst 36 procent. Lägst andel är det i Gävleborg och Värmland med 24 procent eller lägre. Det är alltså vardera två av de län som hade bäst respektive lägst andel som etablerade på arbetsmarknaden ett år efter studierna som kvarstår som de med högst respektive lägst utfall även efter tre år. Det pekar på att strukturer i de länen har påverkan på utfallet.

Efter tre år läser i snitt 19 procent på högskola. Högsta andel är det i Jönköping, Kronoberg, Stockholm och Uppsala med 21 procent eller mer, medan lägst andel är det i Norrbotten, Södermanland och Västernorrland. Även när det gäller denna kategori är det samma län som kommer ut med höga respektive låga andelar efter tre år, som det var efter ett år.

Andelen som är sysselsatt i övriga studier är den som har minskat mest från 27 procent ett år efter folkhögskolestudierna till 16 procent tre år efter. Högst andel tre år efter har Kronoberg och Gävleborg och lägst Gotland, Västmanland och Västerbotten. För övriga studier har det, till skillnad från andel i högskola och andel etablerade på arbetsmarknaden, skett rangordningsförändringar mellan länen.

Var femte (20 procent) har fortsatt svag/osäker ställning på arbetsmarknaden. För länen har bilden dock till en del förändrats, kraftigast för Kronoberg som gått från att tillhöra de län som haft högst andel ett år efter till att tillhöra de med lägst tre år efter. Jönköping tillhör även nu de län med lägst andel som har en svag/osäker ställning på arbetsmarknaden. Högst andel med en svag/osäker ställning är det i Södermanland, Värmland och Östergötland, av vilka Södermanland och Värmland även var i den gruppen efter ett år.

Efter tre år 14 procent varken i studier eller arbete. Högst andel är det i Norrbotten och Gävleborg med 21 procent eller mer, lägst andel är det i Jämtland och Jönköping med under 10 procent.

Om man ser sammantaget till gruppen som endera har en svag/osäker ställning på arbetsmarknaden eller varken befinner sig i studier eller arbetet är det i hela riket 34 procent. Andelen är mycket högre i Värmland, med 48 procent, och i Gävleborg, Södermanland samt Östergötland, där andelen ligger på 42–43 procent. I andra änden placerar sig Jönköping med bara 22 procent, Kronoberg med 27 procent och Stockholm med 30 procent.

Arbetsmarknadsutfall Särskild kurs yrkesinriktad

Det finns inte bara behörighetsgivande allmän kurs på folkhögskolor, utan även särskilda kurser. Dessa kan vara olika slag, men vissa av dem har folkhögskolan angett är yrkesinriktade. Här ser vi till dessa kurser.

Efter 1 år, folkhögskoleavslut 2018–2022

	Etablerad på arbets- mark.	Högskole- studerande	Övriga studier	Svag/osäker ställning på arb.mark.	Varken i studier el. arbete
Sverige	50%	8%	11%	27%	4%
Stockholm	51%	9%	10%	25%	4%
Uppsala	49%	14%	10%	24%	2%
Södermanland	41%	4%	16%	31%	7%
Östergötland	54%	9%	10%	22%	5%
Jönköping	59%	6%	4%	25%	4%
Kronoberg	59%	6%	6%	28%	2%
Kalmar	60%	3%	7%	24%	4%
Gotland	52%	10%	4%	28%	6%
Blekinge	59%	3%	7%	27%	2%
Skåne	43%	9%	14%	29%	4%
Halland	39%	8%	9%	36%	8%
Västra Götaland	52%	8%	13%	23%	4%
Värmland	42%	10%	15%	29%	3%
Örebro	56%	6%	10%	24%	3%
Västmanland	54%	4%	9%	27%	3%
Dalarna	45%	8%	10%	29%	7%
Gävleborg	42%	7%	7%	42%	3%
Västernorrland	45%	8%	13%	27%	7%
Jämtland	48%	8%	13%	27%	2%
Västerbotten	45%	7%	10%	29%	5%
Norrbottn	43%	8%	14%	28%	5%

I genomsnitt är varannan etablerad på arbetsmarknaden ett år efter en yrkesinriktad kurs på folkhögskola. Ungefär var femte går vidare till

andra studier, knappt hälften av dessa (8 procentenheter) på högskolan och drygt hälften (11 procentenheter) på övriga studier. Drygt var fjärde har en svag/osäker ställning på arbetsmarknaden medan ytterligt få (4–5 procentenheter) varken är i studier eller arbete.

Högst etablering på arbetsmarknaden nås i sydöstra Sverige, Blekinge, Kalmar, Kronoberg och Jönköping har samtliga minst 59 procent som är etablerade på arbetsmarknaden efter yrkesinriktade studier på folkhögskola. Det Län där etableringen är lägst är i Gävleborg, Norrbotten, Södermanland, Skåne och Värmland med 43 procent eller under.

Att gå vidare till studier efter folkhögskolestudierna är vanligast i Värmland, Uppsala och Skåne, men ovanligast i Jönköping, Kronoberg och Kalmar. Högskolestudier är särskilt vanliga i Uppsala med 14 procent (jämfört med 8 i genomsnitt), men också Gotland och Värmland når 10 procent. Övriga studier är vanligast i Södermanland, Värmland, Skåne och Norrbotten med 14 procent eller mer, medan det är ovanligast i Jönköping och Gotland med 4 procentenheter.

Högst andel som varken är i studier eller arbete efter ett år är det i Halland, med nästan 8 procent eller knappt dubbelt så högt som genomsnittet om strax över 4. Andra som ligger högt är Dalarna, Södermanland och Västernorrland med ungefär 7 procent.

Halland utmärker sig även med att ha en hög andel med svag/osäker ställning på arbetsmarknaden med 36 procent, mot 27 i genomsnittet. Dock ligger Gävleborg än sämre till med 42 procent. Östergötland och Västra Götaland ligger då bättre till med 22 respektive 23 procent som har en svag/osäker ställning på arbetsmarknaden.

Sett till kombinationen av svag/osäker ställning på arbetsmarknaden och att varken vara i studier eller arbete är det i Gävleborg och Halland det är störst andelar med 45 och 44 procent, att jämföra med rikssnittets 31 procent. Lägst är det i Uppsala, Västra Götaland, Örebro och Östergötland med 27 procent.

Skillnaderna i utfall här beror sannolikt på kombinationen av vilka utbildningar som finns var, hur arbetsmarknaden ser ut i de olika länen och individuella faktorer.

Utfall från yrkesinriktade kurser efter 3 år

Efter tre år har andelen som är etablerade på arbetsmarknaden ökat till 58/ procent, samtidigt som andelen som har en svag/osäker ställning på arbetsmarknaden har minskat till 19 procent. I studier befinner sig 17 procent, men andelen som är högskolestuderande är nu större än andelen som är i övriga studier.

Efter 3 år, folkhögskoleavslut 2018–2020

	Etablerad på arbets- mark.	Högskole- studerande	Övriga studier	Svag/osäker ställning på arb.mark.	Varken i studier el. arbete
Sverige	58%	10%	7%	19%	5%
Stockholm	59%	10%	8%	18%	4%
Uppsala	58%	12%	7%	19%	3%
Södermanland	59%	7%	8%	20%	6%
Östergötland	58%	13%	5%	18%	5%
Jönköping	66%	8%	6%	16%	5%
Kronoberg	68%	10%	4%	14%	4%
Kalmar	67%	7%	4%	16%	4%
Gotland	58%	11%	5%	21%	5%
Blekinge	65%	4%	6%	16%	7%
Skåne	55%	12%	7%	21%	4%
Halland	58%	19%	6%	14%	-
Västra Götaland	56%	11%	9%	18%	5%
Värmland	45%	15%	10%	25%	4%
Örebro	60%	6%	8%	24%	-
Västmanland	58%	7%	10%	17%	7%
Dalarna	58%	8%	4%	25%	5%
Gävleborg	55%	7%	4%	29%	5%
Västernorrland	43%	18%	13%	18%	8%
Jämtland	55%	11%	6%	23%	-
Västerbotten	45%	13%	8%	22%	8%
Norrbottn	57%	12%	4%	19%	5%

Fortsatt är det i sydöstra Sverige som andelen som är etablerade på arbetsmarknaden är störst, i princip två av tre är etablerade i Blekinge, Jönköping, Kalmar och Kronoberg. Lägst är andelen i Värmland, Västerbotten och Västernorrland med högst 45 procent.

Störst andel i studier är det i Halland, Värmland och Västernorrland, med 25 procent eller högre. Halland och Västernorrland toppar även andelen som är i högskolestudier med 19 respektive 18 procent. Västernorrland ligger även högst vad gäller övriga studier, med 13 procent, och följs av Värmland och Västmanland med 10 procent.

Lägst andel i studier har Blekinge, Kalmar, Dalarna och Gävleborg med högst 12 procent i studier sammanlagt. Blekinge och Örebro är de två som ligger lägst vad gäller högskolestudier om 4 respektive 6 procent. När det gäller övriga studier så ligger Dalarna, Gävleborg, Kalmar, Kronoberg och Norrbotten lägst med 4 procent vardera.

I snitt är det 19 procent som har en svag/osäker ställning på arbetsmarknaden. Högst är den i Gävleborg, Värmland och Örebro med 24 procent eller högre. Lägst är det i Halland och Kronoberg med 4 procent.